

EDWARD BABIUCH UCZESTNIKIEM OBRAD

Twórczą pracą i żarliwym zaangażowaniem budujemy socjalistyczną przyszłość Wielkopolski

- XIV Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR zatwierdziła program działania
- Jerzy Zasada ponownie I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu

W Auli Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu obradowała wczoraj XIV Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR. Wzięli w niej udział delegaci wybrani w czasie powiatowych, dzielnicowych i zakładowych konferencji sprawozdawczo-wyborczych, przedstawiciele wszystkich zawodów i środowisk społecznych regionu. W imieniu uczestników konferencji, I sekretarz KW PZPR w Poznaniu — Jerzy Zasada serdecznie powitał zaproszonych gości, wśród nich członka Biura Politycznego KC PZPR, sekretarza KC, posła Ziemi Wielkopolskiej — Edwarda Babiuchę, wicepremiera Kazimierza Olszewskiego, kierownika Wydziału Administracyjnego KC PZPR — Teodora Palińkę, kierownika Wydziału Rolnego i Gospodarki Żywnościowej KC PZPR — Jerzego Wojteckiego, grupę zasłużonych działaczy ruchu robotniczego, a także przedstawicieli bratnich stronnictw politycznych: prezesa Wojewódzkiego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — Walentego Kołodziejczyka i przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego — Zbigniewa Kmiecika.

Obrady XIV Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR rozpoczynamy w poczuciu odpowiedzialności przed partią i społeczeństwem Wielkopolski — stwierdził w słowie wstępnym I sekretarz KW PZPR. — Konferencja ta jest ważnym wydarzeniem w życiu województwa poznańskiego. Umożliwia ona dokonanie oceny naszych osiągnięć i nie dostatków, stwarza szansę wypracowania ambitnego programu działania na najbliższe lata. Odbędzie się w roku VII Zjazdu PZPR. Fakt ten określa jej znaczenie, przede wszystkim jednak zwiększa obowiązek, które winien przjąć na siebie każdy PZPR-owiec i ca-

ła wojewódzka organizacja partyjna. Po objęciu przewodnictwa obrad przez Józefa Cichowłasa, I sekretarza KP PZPR w Poznaniu, głos zabrał ponownie I sekretarz KW, który w imieniu Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR wygłosił referat wprowadzający do dyskusji (tekst referatu publikujemy oddzielnie).

Z kolei sprawozdanie z realizacji zadań społeczno-gospodarczych województwa w latach 1973/74 wygłosił wojewoda poznański — Tadeusz Grabski (tekst wystąpienia publikujemy oddzielnie).

Szeroka dyskusja rozwinęła wątki, zawarte w wystąpieniach I sekretarza KW i wojewody poznańskiego oraz wzbogaciła je o liczne konstruktywne wnioski, przydatne w pracy wojewódzkiej instancji partyjnej w nowej kadencji.

Charakterystyczne było w tych wypowiedziach wspólne przekonanie, że dotychczasowy dorobek kierowany partyjnym działaniem — można jeszcze, i trzeba, powiększyć. To stwierdzenie wynikało bynajmniej nie z gołosłownego optymizmu; na sali obrad padały dziesiątki przykładów dobrej roboty na dowód, że Wielkopolanie skrupulatnie i wszechstronnie realizowali uchwałę VI Zjazdu PZPR,

podwyższając jeszcze planowe zadania produkcyjne przemysłu, rolnictwa, transportu, handlu.

Te rezultaty były właśnie potwierdzeniem dla dyskutantów, że można zrobić jeszcze więcej, jeśli więcej będziemy wymagać od ludzi, jeśli wyższe wymogi stawiać się będzie zwłaszcza członkom partii. Jeden z delegatów, rolnik z powiatu gnieźnieńskiego, mówiąc o pracy wiejskiej organizacji partyjnej, problem ten ujął niezmiernie lapidarnie: przykład osobisty członka partii — powiedział — to najlepsza książka, z której można się uczyć postaw patriotycznych, pełnych autentycznego zaangażowania. Temat rozwinęła inna z dyskutantek, podkreślając partyjną jedność ideologii, polityki i ekonomii. We wdrażaniu jej powszednią pracą, realizowany jest nie tylko program partii — uznany za własny przez ogół społeczeństwa — ale sprawdzają się przede wszystkim ludzie, ów główny czynnik powodzenia. Toteż ogrom na roli wychowawcza i inspirowa socjalistyczna podstawa organizacyjnych partyjnych.

Problemy wychowania i dydaktyki społecznej podejmowali inni dyskutanci, mówiąc o roli kobiety w życiu politycznym, zadaniach młodzie-

ni, o roli organizacji, o roli szkoły, uczelni wyższych, kształtowaniu nowego systemu oświaty, o oddziaływaniu środowiska twórców na umysł coraz liczniejszych odbiorców w mieście i na wsi. Temu powszechnemu wychowaniu nadaje ton partia, czerpiąc z jego owoców, rosnącego zaangażowania ludzi, największą siłę i optymizm.

Optymizm ten znajdował zresztą natychmiast potwierdzenie w wypowiedziach dyskutantów, którzy — mówiąc o tym, co ich załoga, ich powiat czy środowisko dotąd do konali — meldowali delegatom, że obecne zwiększone zadania i obowiązki będą zrealizowane z nawiązką. Te dodatkowe wartości tworzą teraz ludzi pracy liczącymi zobowiązaniami dla uczczenia

państw arabskich. Zaprzeczyl on twierdzeniom wg których federalizm palestyński stanowi w Libanie „państwo w państwie”.

Solh opowiedział się za „bezsrocznymi kontaktami” między przedstawicielami USA i Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP). Premier Libanu nie wykluczył możliwości wykorzystania przez państwa arabskie ropy naftowej jako broni politycznej dla obrony praw narodu palestyńskiego.

Wczoraj rano siły wojskowe otoczyły obóz na przedmieściach Tananariwy, w którym zabarykadowali się zamachowcy. W mieście było słychać odgłosy strzelaniny i wybuchy granatów. Na wyspi utrzymuje się napięta sytuacja.

Władze Republiki Malgaskiej

Po wtorkowym zamachu stanu, w którym zginął dotychczasowy szef państwa i rząd Republiki Malgaskiej gen. G. Ramanantsoa, radio Tananariwa ogłosiło, że władze w kraju objął nowo utworzony 19-osobowy „Krajowy Wojskowy Komitet Kierowniczy”, na czele którego stanął gen. G. Andriamaho. W skład komitetu wchodzi oficerowie, reprezentujący wszystkie prowincje kraju.

Wypowiedź premiera Libanu

Premier Libanu R. Solh oświadczył we wtorek w Bejrucie w rozmowie z dziennikarzami amerykańskimi, że Liban mimo porozumienia rozejmowego znajduje się w stanie wojny z Izraelem. Jest to następstwo agresywnych aktów Izraela wobec Libanu i innych

Na zdjęciu: fragment prezydium obrad.
Fot. — S. Ossowski

tego rocznego VII Zjazdu partii oraz odpowiedział na list Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza.

Drugi zasadniczy nurt dyskusji dotyczył problemu: jak zrealizować nowo przedstawiony program wojewódzkiej organizacji PZPR. Przekracza on bowiem wiele założeń na bieżący rok, ustalony w planie pięcioletnim, a przy tym ambicje samych załóg i środowisk idą jeszcze dalej, o czym świadczą zobowiązania.

Tutaj dyskutanci również poświadczyli fakty: gdyby np. podnieść o 0,1 proc. zmianowość w przemyśle poznańskiej dzielnicy Jeżyce — uzyskano by dodatkową produkcję wartości 180 mln zł, gdyby lepiej wykorzystać majątek trwały — przybyłoby dalszych 600 mln zł, a obniżenie o 1 proc. zużycia materiałów oznacza kolejne 100 mln zł. Ta kalkulacja, to zarazem program działania dla wszystkich. Taki też program przedstawiają robotnicy słupskiego „Mostostalu”, proponując wykreślić z praktyki termin dochodzenia do zdolności produkcyjnych no-

wych inwestycji, a po prostu, osiągać je po zakończeniu budowy. Taki program mają rolnicy z ułuszczyńskich gospodarstw Wielkopolski, rozwijając swą bazę produkcyjną w hodowli roślinnej i zwierzęcej, wchodząc w kooperacyjne związki z indywidualnymi rolnikami; ci zaś mogą dzięki temu specjalizować się, intensyfikując taką produkcję.

Delegaci wiele mówili o tym, jak to kolektywy pracownicze w poszukiwaniu rezerwy materiałowych, kadrowych, w czasie niedawnych przeglądów ogólnokrajowych, dochodziły do wniosków, że stać je na więcej i z tego wyciągają dziś wszyscy podobny wniosek na przyszłość. Duma z wyników roboty minionych lat, to zarazem zobowiązanie wobec siebie, aby dorobek był w przyszłości jeszcze większy. Toteż surowo oceniano w dyskusji wszystkie przeszkody, które ten postęp mogą hamować — źródła trudności tkwiące w postawach ludzi i poza nimi. Nie można tolerować marnotrawstwa, nieobowiązkowości, in-

Dokończenie na str. 3

Order Sztandaru Pracy I klasy dla Komitetu d.s. Radia i Telewizji

W 30-lecie nadania pierwszego programu przez odbudowaną radiostację w Raszyńcu oraz 50 rocznicę powstania radiofonii polskiej, w warszawskim Centrum Radiowo-Telewizyjnym odbyła się wczoraj uroczystość dekoracji sztandaru Komitetu d.s. Radia i Telewizji Orderem Sztandaru Pracy I klasy przyznawanym przez Radę Państwa w 30-lecie Polski Ludowej.

Dekoracji sztandaru dokonał I sekretarz KC PZPR — Edward Gierek.

W czasie uroczystości, na którą przybył prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz, 121 osób szczególnie zasłużonych dla rozwoju radia i telewizji odznaczonych zostało odznaczeniami państwowymi. PAP

Rozmowy H. Kissinger - A. Sadat

Amerykański sekretarz stanu, Henry Kissinger przybył wczoraj z Izraela do Egiptu. Jest to drugi etap jego kolejnej podróży po krajach Bliskiego Wschodu.

Po przybyciu do Kairu H. Kissinger rozpoczął rozmowy z prezydentem Egiptu, Anwar Sadatem. Jak przypuszczają obserwatorzy polityczni, dotyczą one nowych posunięć zmierzających do pokoju w regionie rozciągającym się od wschodu do zachodu. (PAP)

Amb. Egiptu u H. Jabłońskiego

Przewodniczący Rady Państwa H. Jabłoński przyjął wczoraj w audiencji w Belwedrze ambasadora Arabskiej Republiki Egiptu M. K. Lotfi, który złożył listy uwierzytelniające. Po wręczeniu listów uwierzytelniających ambasador Lotfi został przyjęty przez przewodniczącego Rady Państwa na audiencji prywatnej.

Narada ministrów oświaty

W stolicy Związku Radzieckiego rozpoczęła się wczoraj pierwsza konferencja ministrów oświaty krajów socjalistycznych. Uczestniczą w niej przedstawiciele: Bułgarii, Czechosłowacji, DRW, KRL-D, Kuby, Mongolii, NRD, Polski, Rumunii, Węgier i Związku Radzieckiego. Dokonają oni wymiany doświadczeń oraz naradzą plany współpracy na lata 1976-1980. Obrady potrwać trzy dni.

Rokowania SALT

Wczoraj w gmachu stałego przedstawicielstwa USA w biurach ONZ w Genewie odbyło się kolejne spotkanie radzieckiej i amerykańskiej delegacji na roz-

mowy dotyczące ograniczenia zbrojeń strategicznych (SALT).

L. Iljczow w Pekinie

Do Pekinu przybył wczoraj przewodniczący delegacji rządowej ZSRR na radziecko-chińskie rozmowy w sprawach granicznych, wiceminister spraw zagranicznych, L. Iljczow.

Na lotnisku pekińskim powitał go no wy przewodniczący delegacji ChRL na te rozmowy, wiceminister spraw zagranicznych republiki H. Nian-lung.

Wypowiedź premiera Libanu

Premier Libanu R. Solh oświadczył we wtorek w Bejrucie w rozmowie z dziennikarzami amerykańskimi, że Liban mimo porozumienia rozejmowego znajduje się w stanie wojny z Izraelem. Jest to następstwo agresywnych aktów Izraela wobec Libanu i innych

Egzekutywa KW PZPR

Józef Cichowłasiński — I sekretarz KP PZPR w Poznaniu; Stanisław Cozas — prezydent miasta Poznania; Czesław Gałgan — sekretarz KW; Bogdan Gawronski — sekretarz KW; Tadeusz Grabski — wojewoda poznański; Czesław Kończal — przewodniczący Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych; Stanisław Kulesza — sekretarz KW; Alfred Kowalski — sekretarz KW; Jerzy Malecki — dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR; Benon Miśkiewicz — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza; Franciszek Nowak — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; Maria Rynkiewicz — I sekretarz KZ w Poznańskiej Fabryce Łożysk Toczących; Władysław Śleboda — sekretarz KW; Józef Seibisz — przewodniczący Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej; Bogdan Tynecki — brygadista obróbki chemicznej w HCP; Jerzy Zasada — I sekretarz KW; Henryk Zaskiewicz — komendant Komendy Wojewódzkiej MO w Poznaniu.

Sekretarze KW PZPR

Jerzy Zasada — I sekretarz; Czesław Gałgan, Bogdan Gawronski, Alfred Kowalski, Stanisław Kulesza, Władysław Śleboda.

Ambicją Wielkopolan - nie szczędzić sił dla pomnażania dorobku Ojczyzny

REFERAT EGZEKUTYWY KW PZPR WYGŁOSZONY PRZEZ I SEKRETARZA KW - JERZEGO ZASADĘ
NA XIV WOJEWÓDZKIEJ KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ PZPR W POZNANIU

DRODZY TOWARZYSZE
DELEGACI!
SZANOWNI GOŚCIE!

Dzisiejsza konferencja zamyka kolejny etap w działalności wojewódzkiej organizacji partyjnej, jak również w życiu całego społeczeństwa Wielkopolski. Stanowi to stosowną okazję do rzetelnej i obiektywnej oceny minionych dwóch lat, do przedstawienia dużego dorobku osiągniętego w tym czasie, ale zarazem wskazania słabości i błędów, których nie zdołaliśmy uniknąć. Pragniemy, aby ta wszechstronna ocena przebytej drogi była oceną partyjną, a więc sprawiedliwą ale i krytyczną - w takim rozumieniu krytyki, aby służyła ona usunięciu przeszkód, hamujących dalszy dynamiczny rozwój.

Ocena, której dzisiaj dokonamy, dotyczy okresu szczególnie ważnego i bogatego w istotne wydarzenia społeczno-polityczne i gospodarcze. Fakt ten przydaje naszym obradom znaczenia, ale zarazem zobowiązuje nas do szczególnie wnikliwych i wszechstronnych osądów i stwierdzeń oraz wpływających z nich wniosków.

Wśród tych wydarzeń bezspornie najbardziej pamiętnym był jubileusz 30-lecia naszej Ojczyzny. Obchodziliśmy go w poczuciu satysfakcji wszystkich Polaków, którzy w okresie życia jednego pokolenia podzwignęli kraj ze straszliwych zniszczeń wojennych i wyprowadzili go na 10 miejsce wśród uprzemysłowionych państw świata. Obchodziliśmy ten jubileusz w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku wobec Ojczyzny, a obowiązek ten oznaczał wyteżoną pracę, zapał i olbrzymie poświęcenie. Obchodziliśmy także tę doniosłą rocznicę w poczuciu słusznej dumy z wysokiej pozycji i aktywnej roli naszego kraju na arenie międzynarodowej.

Gdy mówimy dzisiaj o tych 30 latach wielkiego trudu i ogromnych dokonań, nie sposób oprzeć się refleksji historycznej, wiedzącej nas do pierwszych powojennych dni i miesięcy.

Skłania nas do tej myślowej wyprawy w przeszłość również zbliżająca się 30 rocznica wyzwolenia Poznania przez bohaterką Armii Czerwonej. Wielką była cena tej wolności, którą przynieśli nam ludzie radzieccy w mroźne dni lutego 1945 r. Jej wysokość można określić 20-toma tysiącami mogił żołnierzy radzieckich, spoczywających w całej Wielkopolsce.

Przelana krew bratniego na rodnie nie była jednak bezowocna, zrodziła bowiem trwałą przyjaźń i głębokie braterstwo polsko-radzieckie. Ta przyjaźń i to braterstwo stanowią dziś, obok naszej wdzięcznej pamięci o wyzwolicieli, najtrwalszy i najpiękniejszy hołd, złożony trudowi i bohaterstwu ludzi radzieckich.

W tamtych niełatwych dniach i pierwszych powojennych latach zdawali swój najtrudniejszy egzamin komuniści Wielkopolski: PPR-owcy i ZWM-owcy, którzy podjęli trudny i heroiczny bój o zorganizowanie i umocnienie władzy ludu pracującego.

Są wśród nas na tej sali, żyją w wielkopolskich wioskach i miastach towarzysze, którzy dobrze pamiętają o tamtych latach wyrzeczeń i rezygnacji z prywatnego życia. Mierzono wówczas siły na zamiary, a zapał i ideaowa żarliwość wypierały wątpliwości i lamyły przeszkody, a kłopoty

tów i przeszkód było wiele. Jestem pewien, że oddam uczucia i myśli delegatów, jeśli z tego miejsca przekażę wszystkim znanym i bezimiennym bohaterom tamtych lat - należny im pokłon i wyraz najwyższego szacunku.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Okres dzielący nas od XIII Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej przebiegał pod znakiem jubileusza 30-lecia Polski Ludowej i związane z nim uroczystości oraz refleksje historyczne. Był to nade wszystko okres wyteżonej, twórczej pracy społeczeństwa naszego regionu, pracy znaczonej dobrymi wynikami produkcyjnymi, o których mówi szczególnie przedstawione delegatom sprawozdanie.

Wiele dzieł spośród dorobku minionego dwulecia zasługuje na wyróżnienie, a ich twórcy na wysoki szacunek społeczny. Są wśród nich jednak dokonania o znaczeniu daleko wykraczającym poza sferę zwykłego rachunku ekonomicznego. Wśród tych właśnie dokonań mieści się Fabryka Domów w Suchym Lesie, Elektrociepłownia Karolin, trasa E-8, hotel „Polonez”, hala sportowo-widowiskowa „Arena”, uruchomienie produkcji „Tarpana”, jak również przedterminowo zmontowany przez załogę HCP silnik okrętowy do pierwszego polskiego 105-tysięcznika. Ofiarna załoga „Cegielskiego”, która wyprodukowała do tej pory silniki okrętowe o łącznej mocy 4 miliony 900 tysięcy KM, zajmuje w tej dziedzinie czołową pozycję w świecie.

Długa jest lista owych dokonań, czynów i inicjatyw, realizowanych w każdym powiecie i dziedzinie. Doniosłość tych dokonań wynika z tego, że stanowią one punkt zwrotny w stylu pracy wielu przedsięwzięć, w świadomości tysięcy ludzi, w zawodowych przekonaniach setek fachowców. Zrodziły one nowe i w pełni nowoczesne sposoby myślenia i organizacji pracy. Na szczyt zadaniem jest teraz utrwalenie i rozszerzenie tego stylu działania.

Ważną częścią ogólnego dynamicznego rozwoju Wielkopolski w minionym dwuleciu są osiągnięcia rolnictwa. Dzięki mądrej i dalekowzrocznej polityce rolnej partii, już obecnie przekroczony został stan pogotowia trzody chlewnej, planowany na koniec 5-letki.

Trud pracownikom rolnictwa wielkopolskiego i uzyskiwane przez nich wyniki, zostały

ly wysoko ocenione przez kółko rolnictwa naszej partii, czego wyrazem było powierzenie Poznaniowi organizacji Centralnych Dożynek właśnie w roku 30-lecia Polski Ludowej. Staraliśmy się z tego zaszczytnego obowiązku wywiązać jak najlepiej, przyjmując ze staropolską gościnnością przodujących rolników z całego kraju.

Wydatnie i w sposób odczuwalny przez każdą wielkopolską rodzinę poprawiły się warunki socjalno-bytowe; warunki pracy i płacy, ochrony zdrowia i wypoczynku.

Okres mijającej kadencji wojewódzkiej władzy partyjnej zaznaczył się nie tylko poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi przemysłu, transportu, budownictwa i rolnictwa. Był to również okres wprowadzania w życie i gromadzenia pierwszych doświadczeń nowego modelu funkcjonowania rad narodowych i terenowych organów władzy państwowej.

Praktyka, choć stosunkowo krótką, w pełni potwierdziła słusność reformy władzy terenowej dokonanej z inicjatywą naszej partii. Reforma ta przyczyniła się do rozwoju kierowniczej roli partii, do wzrostu pozycji rad narodowych w systemie państwowym i ich autorytetu w społeczeństwie. Jest też ta reforma ważnym czynnikiem rozwoju socjalistycznej demokracji w naszym kraju.

Głównym twórcą wszystkich osiągnięć, o których z satysfakcją dzisiaj mówimy, jest nasza partia i jej wypróbowany aktyw, ofiarnie realizujący mądry i słuszny program, uchwalony na VI Zjeździe i skomercyjowany dla Wielkopolski w programie przyjętym na XIII Wojewódzkiej Konferencji Partyjnej.

Słowa uznania kierujemy też do aktywnego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, który wspólnie z nami i z całym społeczeństwem uczestniczył w realizacji tego programu.

Konkretnym, żywym autorem budzącej dumę dokonań naszego regionu jesteś Ty - towarzyszu: mistrzu i robotniku z Cegielskiego, brygadziście z poznańskich przedsiębiorstw budowlanych, górniczych z Adamowa i Kłodawy, zootechniku i kombajnisto z Gołębina, rolniku ze spółdzielni produkcyjnych w Nowym Świecie, Adolfowie, czy Jarogniewicach.

To właśnie Wy, PZPR-owcy, stanowicie prawdziwą awan-

gardę w swych zakładach pracy, przy obrabiarce, na budowie i na roli. To Wy podjęliście dumne, ale i zobowiązujące hasło: „komuniści - wystąp na najtrudniejsze oddziały!”.

Wasz przykład i siła jego oddziaływania złożyły się też na wzrost autorytetu i umocnienie całej wielkopolskiej organizacji partyjnej. W okresie ostatnich dwóch lat powiększyła ona swe szeregi ze 198 do 213 tysięcy członków i kandydatów. Cieszy nas, oczywiście, ten wzrost liczby naszych szeregów, wszak partia nasza jest żywym, podlegającym ciągłemu rozwojowi, organizmem. Bardziej jednak jesteśmy radzi z tego, że wraz z nim następowała jakościowa poprawa partii, lepiej kształtował się jej skład socjalno-zawodowy. Świadczy o tym fakt, że w roku 1973 robotnicy i rolnicy stanowili 79 procent ogółu nowo przyjętych, zaś w roku ubiegłym jeszcze więcej - bo 83,8 procent. Poważnie zwiększył się również udział kobiet i młodzieży wśród kandydatów partii w minionych 2 latach.

Dzięki temu udział robotników i rolników w składzie całej wojewódzkiej organizacji partyjnej wzrósł z 57,8 proc. - w 1972 r. - do obecnego poziomu - 59 proc. Te pozytywne zmiany, znalazły swe odzwierciedlenie również w wynikach ostatnich wyborów do powiatowych i dzielnicowych władz partyjnych, gdzie zwiększył się udział robotników, kobiet i młodzieży. Przebieg powiatowych konferencji sprawozdawczo - wyborczych wykazał, że mamy silną, zwartą i prężną partię. Z konferencji tych wynieśliśmy również przekonanie, o potrzebie jeszcze większej ofensywności działania i wzmocnienia partyjnej kontroli nad wszystkimi dziedzinami życia społeczno-gospodarczego.

TOWARZYSZE!

Odnosząc się do satysfakcji nasze osiągnięcia pamiętamy, że powinnością komunistów jest dążenie do stalego postępu, ciągły twórczy niepokój i nieustanne poszukiwanie coraz lepszych rozwiązań. Pamiętamy też o stwierdzeniu I sekretarza KC tow. Edwarda Gierka na VI Zjeździe partii:

„Partia oczekuje od nas oceny wnikliwej, sięgającej do istoty zjawisk społecznych, oceny, która przekształci w trwałe źródło siły nie tylko wszystkie dobre doświadczenia, dominujące w jej działalności, lecz także krytyczne rozpoznanie błędów i niedomagań”.

Realizując w praktyce wnioski, wynikające z tego ważne go stwierdzenia, ukazujemy ostro i zdecydowanie te braki i niedociągnięcia, które opóźniają nasz postęp, irytują opinię publiczną i stanowią zaprzeczenie istoty socjalizmu. Postępowaliśmy tak z całą konsekwencją w okresie, jaki upłynął od XIII Wojewódzkiej Konferencji Partyjnej. Warto więc, dzisiaj wskazać na te dziedziny naszej działalności, gdzie mimo owej konsekwencji i uporu, nadal nie uzyskaliśmy w pełni zadowalających rezultatów.

Należy do nich pewna ilość przedsiębiorstw systematycznie nie wykonujących zadań planowych, nadmierne rozproszenie niektórych inwestycji, czy wreszcie szwankująca - mimo pewnego postępu - praca placówek handlowych i usługowych.

To są materialne przejawy złej roboty, nie liczącej z tradycyjną poznańską rzetelno-

ścią i gospodarnością. Równie krytycznie ocenić należy moralne przejawy takiego stylu pracy. Myślę tutaj o dążeniu zaledwie do przeciętności, o zadowoleniu kierownictw zakładów tylko wykonujących plany, o braku ambicji „podwyższania poprzeczki” i jej pokonywania.

Nadal widzimy też konieczność pracy nad szerokim upowszechnieniem takiej korelacji praw i obowiązków obywatelskich, która byłaby zgodna z wymogami współczesnego życia. Zakres tych praw jest w naszym ustroju i w naszym kraju bardzo szeroki. Nie zawieszając jednak towarzyszy temu po czucie obowiązków wobec państwa socjalistycznego, wysoka dyscyplina społeczna, rzetelne pomnażanie wspólnego dorobku wszystkich Polaków. Istnieje potrzeba partyjnego, krytycznego i wnikliwego podejścia do tego ważnego społecznie problemu.

Mimo szeregu osiągnięć w rozbudowie i kształtowaniu składu socjalnego partii, widzimy tutaj także sporo słabości.

Wśród nich za najważniejszą i wymagającą szczególnej uwagi uważamy pozycję partii na wsi wielkopolskiej. Nadal w wielu wioskach partia nasza nie ma swoich organizacji, a w wielu innych - jej pozycja nie odpowiada istniejącym możliwościom i potrzebom.

A przecież potrzeby te, już dzisiaj duże, w przyszłości będą znacznie większe. Rolnictwo nasze stoi bowiem w obliczu poważnych zmian strukturalnych, wynikających z konieczności przejęcia przez sektor uprzemysłowiony wielu gospodarskich produktów oraz zdawanych przez rolników państwu w zamian za rentę. Partia nasza winna sterować tymi procesami, być aktywnym współtwórcą nowoczesnego rolnictwa wielkopolskiego, stąd jej siła w środowisku wiejskim jest dla nas sprawą wielkiej wagi.

Znaczniejszego postępu winniśmy też dokonać w umacnianiu partii wśród studentów. Perspektywy rozbudowy poznańskiego ośrodka naukowego i akademickiego sprawiają, że znaczenie tego problemu będzie coraz większe.

Wynika stąd potrzeba znacznie głębszego oddziaływania partii na środowiska studenckie i kształtowania jego świadomości zgodnie z potrzebami rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Istnieją wszelkie warunki do pomyślnego realizacji tego zadania. Mamy w województwie 400-tysięczną armię młodych, pełnych zapału i energii członków Federacji Socjalistycznej Związków Młodzieży Polskiej. Możemy z satysfakcją powiedzieć, że obecna kampania sprawozdawczo-wyborcza wykazała głębokie przywiązanie młodych Wielkopolan do partii i jej ideologii. Wykazała ona, że program partii pobudza wyobraźnię młodzieży i daje jej świadomość współodpowiedzialności za dalszy dynamiczny rozwój kraju. Wyniki wyborów do władz organizacji partyjnych świadczą, że dojrzałym wiekiem i doświadczeniem PZPR-owcy wysoko cenią te walory młodego pokolenia i w dążą w nim wiernego sojusznika ideowego, godnego spadkobiercę rewolucyjnych tradycji poprzednich generacji Polaków.

Obok wzmocnionej pracy z młodzieżą, a szczególnie ważnych zadań zaliczamy dalsze konsekwentne umacnianie tronu robotniczo-chłopskiego w całej wojewódzkiej organizacji partyjnej.

We wszystkich tych działaniach doniosłą rolę spełni nie-

wątpliwie wymiana legitymacji partyjnych. Wszyscy komuniści Wielkopolski przywiązują do tej sprawy wielką wagę. Świadomy wzrastającego autoritetu partii w społeczeństwie wiemy równocześnie, że uzyskanie nowej legitymacji PZPR oznacza nie tylko słuszną dumę z rezultatów jej polityki, lecz przede wszystkim oznaczają wzmocniony wysiłek i przedownictwo na każdym stanowisku pracy i na każdym etapie życia społeczno-gospodarczego. Oznacza ona skromność i pryncypialność, życzliwe podejście do bolączek ludzkiej pracy, oznacza też zwiększone obowiązki niezależnie od zajmowanego stanowiska.

Takie rozumienie przynależności do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej będziemy nadal realizować z pełną konsekwencją w całej wielkopolskiej organizacji partyjnej. Równie konsekwentnie będziemy troszczyć się o to, by w partii nie było miejsca dla ludzi biernych, łamiących dyscyplinę partyjną, obojętnych wobec ideologii PZPR i nie wrażliwych na sprawy ludzi pracy.

Wielką pomocą będą tu dla nas dokumenty XVI Plenum Komitetu Centralnego partii. Zawarte w nich wszechstronne, wnikliwe podejście do problemu postaw członków partii, głębokie określenie sylwetki ideowo-moralnej komunisty - nie tylko wzbogaca teorię naszego ruchu, lecz także stanowi ważny instrument praktycznego kształtowania wrażliwych i aktywnych współtwórców socjalistycznej Ojczyzny.

Traktujemy ten kierunek działania jako niezbędną przesłankę realizacji dalszego przyspieszonego rozwoju naszego regionu w nadchodzących latach. Perspektywy i możliwości tego rozwoju stwarza znana nam Uchwała Biura Politycznego i Prezydium Rządu dotycząca programu rozwoju Wielkopolski do roku 1980.

Realizacja tego wspaniałego programu wymaga ogromnego wysiłku naszej 213-tysięcznej organizacji partyjnej, wszystkich ludzi pracy naszego regionu. Zwiększonemu wysiłkowi każdego Wielkopolanina winno tutaj towarzyszyć przekonanie, że pracując dla Polski, pracuje dla siebie. I na odwrot: pracując dla siebie, dla pomyślności swoich najbliższych - pracuje dla Ojczyzny. Tak pojmowany patriotyzm jest potężną dźwignią dalszego rozwoju socjalistycznej Polski.

Mamy ambicję i realne możliwości, aby z tej dźwigni uczynić źródło jeszcze wyraźniejszego postępu gospodarczego naszego województwa i dalszego zwiększenia jego wkładu w dorobek całego kraju.

Konkretnym przejawem tych możliwości są liczne zobowiązania załóg przemysłowych, odpowiadających twórczą pracą na listy, skierowane do nich przez towarzyszy Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza. Do tego samego kręgu cennych inicjatyw należą również działania aktywnych powiatów Koło i Konin, mające na celu skupienie jak największej ilości zboża. Wszystkie te inicjatywy wzbogacają nasz wspólny dorobek. Cieszy nas także fakt, że w okresie od poprzedniej Wojewódzkiej Konferencji powstało w naszym regionie 15 nowych Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych. Z tym zwiększonym dorobkiem, z jeszcze silniejszą i bardziej dynamiczną partią, z entuzjazmem społeczeństwa Wielkopolski widzimy piękne „dzisiaj” i dostrzegamy perspektywy wspaniałego „jutra” - pragnienie

Dokończenie na str. 4

Członkowie KW PZPR

Feliks Bednarek — kierownik Wydziału Kadr KW PZPR; **Leon Biniek** — ogrodnik Centrali Nasiennictwa Ogrodniczo-Szkółkarskiego w Mutowie pow. Szamotuły; **Kazimiera Budzińska** — robotnica Pileńskiej Fabryki Żarówek w Pile; **Stefan Bursztynowicz** — rolnik indywidualny w Suchochowie pow. Pleszew; **Zbigniew Chodry** — I sekretarz Komitetu Miasta i Powiatu w Kaliszu; **Józef Cichowlas** — I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR w Poznaniu; **Mieczysław Ciesielski** — kowal Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Poznaniu; **Stanisław Cozas** — prezydent Poznania; **Marian Cybulski** — I sekretarz KP PZPR Piła-Trzcińska w Pile; **Tadeusz Dominik** — ślusarz Jarocińskiej Fabryki Obrabiarzek; **Józef Drygała** — monter urządzeń chemicznych w Zakładach Elementów Wyposażenia Budownictwa; **Bogumiła Dąbek** — robotnica Zakładu Przerobu Lnu „Lenwit” w Kole; **Zofia Dąbek** — dyrektor VII Liceum Ogólnokształcącego w Poznaniu; **Tadeusz Dorsz** — brygadysta w gospodarstwie Bielaży Stacja Hodowli Roślin Szelejewo; **Jan Drobniak** — radiomechanik Zakładów Wytwarzających Głośniki „Tonsil” we Wrześni; **Jerzy Dudek** — robotnik, ślusarz Elektrowni „Patnów” pow. Konin; **Jan Filipiak** — robotnik Poznańskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego nr 3 Poznań — Stare Miasto; **Feliks Fornalczyk** — terat; **Longina Franciszek** — robotnica Poznańskich Zakładów Papierniczych; **Krzysztof Franka** — robotnica ZPO „Modena” Poznań; **Stanisław Gaertig** — ślusarz Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Ostrowie Wlkp.; **Czesław Galan** — sekretarz KW PZPR; **Ireneusz Garszka** — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Skórzowie pow. Poznań; **Bogdan Gawroński** — sekretarz KW PZPR; **Tadeusz Grabski** — wojewoda poznański; **Lucyna Gregorek** — rolnik indywidualny w Kuźnicy Grabowskiej pow. Ostreszów; **Janina Hirsch** — pielęgniarka dyplomowana Miejskiej Przychodni Specjalistycznej w Poznaniu; **Teresa Hojan** — robotnica Wytwórni Cygar i Papierosów w Kościanie; **Marian Jakubowicz** — kierownik Wydziału Propagandy i Kultury KW PZPR; **Teodor Jakubowski** — kierownik Wydziału Rolnego KW PZPR; **Jan Janczak** — rolnik indywidualny w Jastrzębnikach pow. Kalisz; **Kazimierz Jankowski** — I sekretarz KP PZPR w Gnieźnie; **Zenon Jaskowiak** — I sekretarz KZ PZPR przy HCP w Poznaniu; **Irena Karasińska** — robotnica Obornickich Fabryk Mebli; **Anna Kaźmierczak** — dziewczynka Leszczyńskiego Przedsiębiorstwa Usług w Lesznie; **Henryk Kaźmierczak** — I sekretarz KP PZPR w Koninie; **Zofia Kistowska** — szwaczka Zakładów Odzieżowych „Modus” w Międzybuziu pow. Września; **Marian Klewenhagen** — formierz Odlewni Żelaza „Pomoc”; **Ryszard Kmieczak** — mistrz zmianowy w HCP — oddział w Wągrowcu; **Czesław Kończal** — przewodniczący Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych; **Cezary Kowalak** — kierownik Wydziału Organizacyjnego KW PZPR; **Alfred Kowalski** — sekretarz KW PZPR; **Włodzisław Kowalski** — I sekretarz KD PZPR Poznań — Stare Miasto; **Lucyna Kozłowska** — krawcowa Krawieckiej Spółdzielni Pracy „Bojownik” w Wolsztynie; **Jan Krzysztof** — mistrz obróbki mechanicznej w Zakładach Sprzetu Motoryzacyjnego „Delta” Krotoszyń; **Stanisław Kulesza** — sekretarz KW PZPR; **Andrzej Lewandowski** — frezer Wytwórni Sprzetu Komunikacyjnego w Poznaniu; **Roman Lagodziński** — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Lechlinie pow. Wągrowiec; **Halina Lecka** — robotnica Zakładów Przemysłu Odzieżowego „Romeo” w Zbąszyniu, pow. Nowy Tomysl;

Marian Maciaszak — brygadysta — monter silnikowy Stacji Obsługi PKS w Turku; **Henryk Majchrzak** — robotnik Zakładów Metalowych „Wiefamell” Poznań — Jeżyce; **Jerzy Małeck** — dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR w Poznaniu; **Bogumił Mańkowski** — tokarz w warsztatach Przyzakładowej Szkoły Zawodowej Maszyn i Urządzeń w Gnieźnie; **Jan Marcin** — rolnik indywidualny w Dobrej Myśli pow. Leszno; **Ireneusz Maczka** — I sekretarz KP PZPR w Kole; **Mieczysław Michalak** — maszynista PKP Wezeł w Poznaniu; **Henryk Michałowski** — generał-dowódca Wojsk Lotniczych; **Zbigniew Mika** — naczelny redaktor „Gazety Poznańskiej”; **Benon Miśkiewicz** — rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; **Alicja Mołcka** — stolarz Jarocińskiej Fabryki Mebli; **Edward Nowak** — rolnik indywidualny w Wierzbowicach pow. Słupca; **Franciszek Nowak** — przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej; **Władysław Nowicki** — I z-ca Komendanta Wojewódzkiego MO w Poznaniu; **Anna Nożewska** — robotnica Fabryki Porcelany w Chodzieży; **Teresa Nyga** — robotnica w Kombinacie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Debie pow. Szamotuły; **Bogusław Pawlaczek** — dyrektor Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu; **Edward Pawłowski** — elektromonter Browaru — Bojanowo pow. Rawicz; **Czesław Pińczak** — rolnik z Zamysłowa pow. Poznań; **Halina Piotrowska** — robotnica w Zakładach „Runotex” w Kaliszu; **Jan Pióciniczak** — I sekretarz KP PZPR w Lesznie; **Bernard Podlaski** — wytapiacz Odlewni Żelaza HCP w Śremie; **Andrzej Porajski** — generał — szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu; **Stanisław Przybylak** — pracownik Zakładów Metalurgicznych Przemysłu Gumowego „Stomil” w Środzie Wlkp.; **Konrad Purgiel** — I sekretarz KP PZPR w Chodzieży; **Kazimierz Rachel** — ślusarz naprawy wagonów PKP Kępno; **Zdzisław Rędzia** — hutnik Huty Szkła w Sierakowie pow. Międzybuzie; **Maria Rynkiewicz** — I sekretarz KZ PZPR w Poznańskiej Fabryce Łożysk Tocznych w Poznaniu; **Bogdan Sajna** — I sekretarz KD PZPR Poznań — Nowe Miasto; **Kazimierz Smętek** — elektromonter Kopalni Węgla Brunatnego Odkrywkę Józwin pow. Konin; **Janina Soltysiak** — robotnica Czarnkowskich Zakładów Przemysłu Terebowego w Czarnkowie; **Alojzy Staszewski** — I sekretarz KP PZPR w Pleszewie; **Jerzy Stefan** — przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego Socjalistycznego Związku Studentów Polskich; **Stanisław Stolarski** — brygadysta w Kopalni Węgla Brunatnego Adamów pow. Turek; **Kazimierz Strzelczak** — robotnik PGR Michorzewo pow. Nowy Tomysl; **Franciszek Szecherba** — przewodniczący WK FJN; **Józef Scibisz** — przewodniczący Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej; **Władysław Sieboda** — sekretarz KW PZPR; **Andrzej Siliński** — I wicewojewoda poznański; **Kazimierz Tomalak** — rolnik z Bilczewa, pow. Ostrowo; **Danuta Tomaszewska** — robotnica Wielkopolskich Zakładów Obrabiających w Gnieźnie; **Irena Trzciewska** — robotnica Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Poznaniu; **Bogdan Tynecki** — brygadysta HCP; **Stanisław Walendowski** — prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Produkcyjnych; **Walentyna Wojtkowiak** — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Jarocinie; **Janusz Woźniak** — rolnik z Krotoszyń; **Jerzy Zasada** — I sekretarz KW PZPR; **Henryk Zaszkiewicz** — Komendant Wojewódzki MO; **Stefan Żurawski** — I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR w Obornikach Wlkp.

XIV Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR w Poznaniu

Dokończenie ze str. 1

dolencji, czcnych deklaracji. Trzeba wspomagać załogi w rozwiązywaniu trudności materiałowych, w pokonaniu barier mocy przerobowych budownictwa, zdolności przewozowych transportu itd., itp. W tym działaniu uczestniczyć muszą przede wszystkim członkowie partii, dla których w HCP np. obowiązuje powszechnie przyjęte hasło: „komuniści, PZPR-owcy na najtrudniejsze stanowiska pracy”. I potwierdza to dzieło minionych dwóch lat, z którego wczoraj rozliczała się skrupulatnie wojewódzka instancja partyjna regionu.

W dyskusji zabierało kolejno głos 29 mówców: Bogdan Tynecki, Halina Piotrowska, Czesław Pińczak, Jadwiga Bąk, Bogumił Paul, Władysław Fafuła, Jadwiga Becielewska, Benon Miśkiewicz, Kazimierz Tomalak, Konrad Purgiel, Teresa Muzyk, Stanisław Janasiak, Eugeniusz Gajewski, Jerzy Brazert, Wiesław Siwiński, Józef Młot, Michał Wasyliszyn, Tadeusz Kołcz, Jadwiga Kuźniak, Marian Klewenhagen, Lucyna Gregorek, Alojzy Staszewski, Alojzy Konior, Hieronim Błaszczak, Mieczysław Michałak, Tomasz Opala, Fe-

liks Fornalczyk, Jan Krzysztof i Wiesław Romanowski. Ponadto 11 delegatów zgłosiło swoje wystąpienia do protokołu.

Na zdjęciu: fragment sali obrad. Fot. — S. Ossowski

Głos zabrał również Edward Babiuch. Członek Biura Politycznego KC PZPR i sekretarz KC wysoko ocenił przebieg i dorobek poznańskiej konferencji. Zamyka ona kampanię sprawozdawczo-wyborczą, która —

połączona z wymianą legitymacji partyjnych — przyniosła dalszą aktywizację i umocnienie szeregów partii. Dziękując ludziom pracy Wielkopolski, jej klasie robotniczej i wojewódzkiej organizacji partyjnej za dokonania ostatnich lat oraz deklarowaną gotowość do wzmożonego wysiłku w ostatnim roku bieżącej pięcioletki — Edward Babiuch wskazał na kierunki dalszego działania wszystkich ogniw partii, zmierzające do wykorzystania ogromnych rezerw tkwiących w gospodarce surowcami i materiałami oraz w twórczych zdolnościach ludzi pracy.

Z kolei konferencja przyjęła jednomyślnie uchwałę, która przyjmuje program działania wielkopolskiej organizacji partyjnej na rok 1975 jako wytyczne obowiązujące członków partii i wszystkich ludzi pracy w realizacji zadań społeczno-gospodarczych ostatniego roku bieżącego planu pięcioletniego. Uchwała zobowiązuje 213-tysięczną wielkopolską organizację partyjną do wykorzystania wszelkich rezerw i zasobów, zdolności i energii w pracy i działaniu nad przygotowaniem podstaw dla realizacji programu społeczno-gospodarczego rozwoju Poznania i Wielkopolski uchwalonego przez Biuro Polityczne KC PZPR i Radę Ministrów.

W kolejnym punkcie obrad konferencji ogłoszone zostały wyniki wyborów członków Komitetu Wojewódzkiego PZPR, zastępców członków KW oraz członków Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej PZPR (składy wymienionych ciał kolegią podajemy oddzielnie).

Nowo wybrany Komitet Wojewódzki PZPR odbył swoje pierwsze posiedzenie plenarne, dokonując wyboru Egzekutywy oraz Sekretariatu (składy podajemy oddzielnie). Komitet Wojewódzki PZPR powołał także Wojewódzka Komisję Kontroli Partyjnej, której przewodniczącym został Franciszek Nowak. Wyboru przewodniczącego dokonała też Wojewódzka Komisja Rewizyjna. Został nim Henryk Stach.

Na zakończenie konferencji głos zabrał nowo wybrany I sekretarz KW PZPR — Jerzy Zasada. — Obrady konferencji były pracowite i owocne, spełniające oczekiwania członków partii i całego społeczeństwa Wielkopolski — stwierdził mówca. — Przed nami, od teraz, nieprzerwana i wytężona praca nad realizacją uchwalonego programu. W pracy tej powinniśmy wykorzystać najwęższe czynniki dynamicznego rozwoju: wiedzę, zapał i pracowitość ludzi, środki trwałe, materiały i surowce oraz czas jako miernik postępu i tempa rozwoju. Tylko wówczas, gdy racjonalnie i nowocześnie wykorzystamy te czynniki, gdy mądrze zorganizujemy ludzki wysiłek — będziemy mogli przysiąc na VII Zjazd PZPR z dorobkiem godnym naszej wojewódzkiej organizacji partyjnej i Ziemi Wielkopolskiej. Dobrą zapowiedzią takiego właśnie dorobku są zobowiązania produkcyjne, liczące się podjęte przez nasze załogi odpowiadające na list I Sekretarza KC PZPR i Prezesa Rady Ministrów. Poznańska odpowiedź na ten list osiągnęła już wartość 1 miliarda złotych.

W imieniu uczestników konferencji I sekretarz KW przełożył wyrazy serdecznego podziękowania wielkopolskiej klasie robotniczej, rolnikom, tym wszystkim ludziom pracy, którzy włączyli się w nurt zobowiązań przedzjazdowych i którzy nadal będą je podejmować i wykonywać.

Odśpiewanie „Międzynarodówki” zakończyło obrady.

W przerwie obrad konferencji Edward Babiuch w towarzyszącej gospodarzy województwa i Poznania zapoznał się ze stanem prac na zachodnim odcinku budowanej trasy E-8. (km, zs)

Zastępcy członków KW PZPR

Jerzy Brazert — dyrektor Poznańskiego Zjednoczenia Budownictwa; **Antoni Buksakowski** — I sekretarz KP PZPR w Ostrowie Wlkp.;

Marian Dominiczak — I sekretarz KP PZPR w Śremie; **Jerzy Filipiak** — kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KW PZPR;

Kazimierz Humiński — monter traktorzysty PGR Wrząca pow. Trzcińska; **Kazimierz Jaskowiak** — przewodniczący ZW Związku Socjalistycznej Młodzieży Wiskiej;

Wojciech Kłos — Prokurator Wojewódzki w Poznaniu; **Miron Kosiński** — kierownik Wydziału Budownictwa i Gospodarki Komunalnej KW PZPR; **Stanisław Komorniczak** — I sekretarz KP PZPR w Nowym Tomyslu; **Maria Król** — naczelnik Urzędu Gminnego w Liskowie pow. Kalisz;

Jerzy Lenkowski — przewodniczący ZW ZMS w Poznaniu;

Eugeniusz Liszkowski — robotnik Fabryki Płyt Pilśniowych w Czarnkowie. I sekretarz Komitetu Zakładowego; **Danuta Matyla** — członek RSP w Przybiniu, pow. Leszno; **Zygmunt Marcinkowski** —

I sekretarz KP PZPR w Wolsztynie;

Leon Orlikowski — I sekretarz KP PZPR w Środzie Wlkp.;

Jadwiga Pawlak — robotnica Poznańskich Zakładów Drobiarskich w Swarzędzu pow. Poznań; **Kazimierz Piasecki** — I sekretarz KP PZPR w Ostreszowie;

Bogdan Ratajczak — aktor Opery Poznańskiej;

Mieczysław Sekowski — kotlarz Pleszewskiej Fabryki Aparatury; **Wiesław Siwiński** — I sekretarz KD PZPR Poznań — Jeżyce; **Jan Skrzypczak** — rolnik indywidualny Różopole pow. Krotoszyń; **Ludwik Sobieraj** — generał — zastępca dowódcy Wojsk Lotniczych d/s Politycznych w Poznaniu; **Romuald Szyniier** — I sekretarz KD PZPR Poznań — Grunwald;

Jerzy Tomczak — I sekretarz KP PZPR w Turku;

Halina Widorska — robotnica Fabryki Kosmetyków „Pollena-Lechia”; **Kazimierz Widorski** — I sekretarz KD PZPR Poznań — Wilda; **Stanisław Wojdacz** — kierownik Wydziału I sekretarza KW;

Józef Sroń — I sekretarz KP PZPR w Szamotułach;

Wojewódzka Komisja Rewizyjna

Anna Balcerkiewicz — intrologistka Poznańskich Zakładów Graficznych, **Jadwiga Bąk** — I sekretarz KP PZPR w Kościanie, **Bogusław Boczański** — dyrektor Biura Rady Narodowej w Poznaniu;

Zbigniew Bieniek — I sekretarz KP PZPR w Kępnie; **Feliks Cieszyński** — I sekretarz KP PZPR w Wągrowcu; **Antoni Czaja** — ślusarz WSK „Delta” Kalisz, **Jerzy Czarniecki** — dyrektor Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej;

Lech Domeracki — prezes Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu;

Władysław Fafuła — górnik Kopalni Soli w Kłodawie pow. Koło;

Wiktoria Hełmańska — działaczka PZPR;

Antoni Kaźmierczak — emeryt — długoletni działacz partyjny, **Zygmunt Kyc** — I sekretarz KP PZPR we Wrześni; **Miroslaw Lechyński** — ślusarz „Rofama” Rogoźno pow. Oborniki Wlkp.;

Henryk Łukowiak — I sekretarz KP PZPR w Rawiczu; **Zygmunt Marcinkowski** — mistrz tokarski Zakładów Rowerowych w Poznaniu;

Henryk Nogaś — I sekretarz KP PZPR w Międzybuzie;

Stanisław Piatek — rolnik ze wsi Kępa Wielka, pow. Środa;

Jerzy Pokrywczynski — kierownik Wydziału Listów i Inspekcji KW PZPR, **Czesław Preis** — I sekretarz KP PZPR w Słupcy;

Halina Rakowicz — лаборantka Huty Aluminium-Konin;

Jan Ratajczak — tokarz w Zakładach Maszyn Chemicznych „Metalchem”;

Olgierd Samoliński — kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR, **Henryk Stach** — rencista, długoletni działacz partyjny, **Antoni Siuśarczyk** — I sekretarz KP PZPR w Krotoszyń;

Stefan Urbaniak — prezes Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni;

Jan Zasieczny — I sekretarz KP PZPR w Jarocinie, **Kazimierz Zgola** — I sekretarz KP PZPR w Gostyniu, **Stanisław Zieliński** — stolarz ustawiacz w HCP.

Pomoc górników ze Śląska w budowie Lubelskiego Zagłębia Węglowego

W województwie lubelskim rusza budowa nowego zagłębia węglowego Polski. W realizacji tej wielkiej inwestycji górniczej nie ma udziału nie będą, górniczy specjaliści ze Śląska i Zagłębia, posiadający bogate doświadczenia i wielkie umiejętności budowy obiektów górniczych.

Jeszcze w tym miesiącu na teren budowy pilotującej kopalni w rejonie Łącznej wyruszy pierwsza 30-osobowa ekipa specjalistów z Przedsiębiorstwa Robót Górniczych z Myslowic, która prowadzić będzie montaż agregatów i sprężarek mroźniowych oraz wykonywać inne prace przygotowawcze do rozpoczęcia głębinia pierwszego szybu tzw. metodą mroźniową.

W ślad za specjalistami z Myslowic udadzą się na Lubelszczyznę ekipy innych śląskich przedsiębiorstw górniczych, a wśród nich z Przedsiębiorstwa Montażu Urządzeń Górniczych, które prowadzić będzie montaż i stawiać wieże szybów nowatorską metodą nasuwania, sprawdzoną przy budowie kopalni „XXX-lecie PRL” w Rybnickim Okręgu Węglowym. Kompletowana jest również ekipa specjalistów z przedsiębiorstwa montażu urządzeń elektrycznych przemysłu węglowego. Zajmą się oni montażem maszyn i sprzętu do głębinienia szybów, który ma się rozpocząć w połowie br.

Raport o zasobach energetycznych w USA

Rządowe plany zapewnienia do roku 1980 samowystarczalności pod względem energetycznym są nie do zrealizowania i opierają się na zawyżonych ocenach krajowych zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego — stwierdza raport Komisji d.s. Zasobów Mineralnych i Ochrony Środowiska Naturalnego Amerykańskiej Akademii Nauk.

Autorzy raportu podkreślają, że zapasy ropy naftowej i gazu są o wiele mniejsze niż wykazują oceny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i innych rządowych resortów. Według danych komisji akademii nauk, Amerykanie wyczerpią swe zasoby ropy i gazu w ciągu 25 lat, a nie jak utrzymują eksperci rządowi w ciągu 40-60 lat. (FAP)

Ambicją Wielkopolan — nie szczędzić sił dla pomnażania dorobku Ojczyzny

Dokończenie ze str. 2
niemy pójść na VII Zjazd PZPR.

DRODZY TOWARZYSZE!

Imponujący dorobek minionych 2 lat jest rezultatem strasnej dynamiki rozwoju naszego kraju, wyrażonej krótkim, lecz bogatym w treść hasłem: „Socializm dla ludzi i przez ludzi”.

Jest on zarazem wymownym potwierdzeniem słuszności uchwały VI Zjazdu naszej partii, które wzrost dobrobytu ludności wiąże z pomnażaniem efektów produkcyjnych naszej gospodarki. Świadczy to dowodnie, że słowa partii idą w parze z jej czynami.

W tym wielkim dorobku, o którym z satysfakcją dzisiaj mówimy, swój poważny udział ma aktywna partia. Wykazywał on jak zawsze, swoją inicjatywę, zapał i pasję budowania silnej, nowoczesnej i za sobą Ojczyzny.

Nasze komitety partyjne znacznie odnowiły swój skład i poszerzyły grono aktywu. Obok wyróżniających się robotników i dobrych rolników, zaangażowano do pracy wielu towarzyszy ze środowiska naukowego i inteligencji technicznej.

Zwiększono rolę członków instancji w podejmowaniu de-

cyzji, zaś praca komisji problemowych zyskała walor rzeczywiście współdecydowania o istotnych problemach życia partii. Umocniona została atmosfera umożliwiająca swobodną wymianę poglądów i pełne nasświetlenie sytuacji przed podjęciem partyjnych decyzji.

Było to możliwe dzięki leninowskiemu, pełnemu godności ludzkiej, a zarazem pryncypialnemu charakterowi wzajemnych stosunków między współtowarzyszami, członkami jednej partii. Taki model stosunków międzyludzkich kształtowany przez kierownictwo naszej partii i będący siłą motoryczną jej rozwoju, winien obowiązywać w każdym środowisku.

W minionych 2 latach nasze instancje partyjne wykazały dużą troskę o dobór i kształtowanie aktywu partyjnego według kryterium rzeczywistej autorytetu zawodowego, politycznego i moralnego w miejscu pracy i zamieszkania. Taka praktyka sprzyjała podnoszeniu rangi aktywu w opinii społecznej, a jednocześnie umacniała autorytet samej instancji partyjnej wśród członków partii i bezpartyjnych.

Wśród tego aktywu znajdują się również pracownicy partyjni. Możemy w pełnej zgodzie z prawdą stwierdzić, że

mamy w Poznaniu i województwie dobrych pracowników politycznych. Rosnące kwalifikacje zawodowe i polityczne tej kadry, a także jej duże praktyczne doświadczenie, stanowią cenny kapitał naszych instancji partyjnych.

Podkreślamy to dzisiaj z satysfakcją, dając wyraz podobnym ocenom, wypowiedzianym na zebraniach i konferencjach sprawozdawczo-wyborczych przez wielu PZPR-owców z fabryk, wsi, uczelni i instytucji. Mówili oni z uznaniem, że dzisiaj aktywni i pracowici partyjni idą i są chętnie widziani wśród załóg fabrycznych, na wsi, w instytucjach i urzędach. Po leninowsku uczą oni ludzi i razem sami uczą się od ludzi pracy.

Z równym zadowoleniem możemy dziś stwierdzić, że krytyczna ocena pracy niektórych instancji powiatowych, dokonana z tego samego miejsca przed 2 laty, nie pozostała bez echa. Te komitety, które poddały krytyce, wyciągnęły z niej właściwe, partyjne wnioski, zmobilizowały wokół siebie aktywnych i wykazały się szeregami wartościowych przedsięwzięć. Potwierdziła się w ten sposób podstawowa prawda, że w klimacie stworzonym konsekwentną realizacją uchwał VI Zjazdu PZPR, nie ma limitu dla inicjatywy, zapału i działalności służącej celom ogólnospołecznym.

Pozwólcie, towarzysze delegaci, że mówiąc o pracy komitetów i aktywu partyjnego, dam wyraz powszechnej opinii wszystkich wielkopolskich komunistów, opinii podkreślającej osobisty przykład i wielką pomoc, jakiej doświadczałyśmy niezmienne od kierownictwa partii, od członków Biura Politycznego i Sekretariatu Komitetu Centralnego oraz osobiście od I sekretarza KC — towarzysza Edwarda Gierka.

Serdeczne słowa partyjnego podziękowania za tę pomoc, za robocze, bezpośrednie, twórcze spotkanie z ludźmi pracy i aktywnym partyjnym, za mądre, życiowe rady — kierujemy dziś do Was Drogi Towarzyszu Babiuch — jako wyraz głębokiej wdzięczności dla całego kierownictwa naszej partii.

Jednocześnie z tym podziękowaniem pragniemy Was za pewnić — i prosić o przekazanie tych słów I sekretarzowi Komitetu Centralnego partii, tow. Edwardowi Gierkowi — że wielkopolska organizacja partyjna, jej wypróbowany aktywny i jej oddani pracownicy partyjni, nie będą na daleko szczędzić swych sił i ofiarności w pracy dla umocnienia partii i rozkwitu socjalistycznej Ojczyzny.

W pełni zadowolające samopoczucie kosmonautów radzieckich

Trzeci dzień Aleksiej Gubier i Georgij Gerczko bohaterowie orbitalnego lotu, który trwał cały miesiąc, odpoczywają i pracują na Ziemi. W hotelu „Kosmonawt”, dokąd przybyli z miejsca lądowania, kontynuowany jest medyczny program badań, rozpoczęty jeszcze przed startem statku „Sojuz-17”.

Codziennie pod koniec dnia pracy w medycznym sztabie eksperymencie zbiera się konsylium specjalistów. Oto ich opinia: samopoczucie załogi jest w pełni zadowolające. Pewna chwiejność podczas

Dobre wykonanie zadań 1975 to dobry start w przyszłą pięcioletkę

Skrót wystąpienia wojewody poznańskiego — Tadeusza Grabskiego

Odpowiedzią ludzi pracy Wielkopolski na konsekwentne wcielanie w życie ustaleń VI Zjazdu naszej partii, na spełnianie zapowiedzi stałego polepszania warunków bytowych — była wyteżona praca dla współudziału w urzeczywistnianiu polityki przyspieszonego rozwoju — stwierdził m. in. wojewoda.

Dobrymi wynikami pracy zamyka okres ostatnich dwóch lat wielkopolski przemysł, osiągnąwszy duże tempo wzrostu produkcji. Wartość produkcji i usług w roku 1974 — w porównaniu z poziomem roku 1972 — wzrosła o ponad 25 proc. W latach 1973/74 nasz przemysł dostarczył towarów i usług wartości o 9,1 mld złotych przewyższającej wielkość przyjętą w rocznych planach.

Zyskaliśmy wydajny wzrost produkcji artykułów rynkowych takich jak meble, odzież, wyroby dziewiarskie, kucharki gazowe, artykuły spożywcze. Udział nowości w ogólnej wartości produkcji zwiększył się z 2,8 proc. w roku 1972 do 6,7 w roku 1974. Pomyślnie wykonano zadania eksportowe. Pewną poprawę — przekroczył — osiągnięto w dziedzinie usług dla ludności.

Dobre są wyniki w poprawie efektywności gospodarowania. Szereg zakładów skróciło okres dochodzenia do zdolności produkcyjnej lub osiągnęło ją w planowanym terminie.

Udział wydajności pracy w przyroście sprzedaży produkcji zwiększył się z 52 proc. do 80 proc. w 1974 r.

Dla rolnictwa poznańskiego minione dwa lata były kolejnym etapem intensyfikacji produkcji zwierzęcej i roślinnej. Wartość produkcji globalnej rolnictwa wzrosła w tym czasie o 13,4 proc. Ponadto planowy skup żywcza osiągnął 33 000 ton a mleka 55 mln litrów.

W rolnictwie wielkopolskim coraz większą rolę odgrywa sektor usługowy, podnoszący w każdym roku wartość produkcji netto z hektara oraz zwiększający swój udział w skupie płodów rolnych.

W wyniku zainwestowania znacznych nakładów — obraz Wielkopolski uległ istotnym przeobrażeniom: zbudowano lub zmodernizowano szereg zakładów produkcyjnych, urządzeń i obiektów gospodarki komunalnej, obiektów socjalnych.

Nauczyliśmy się skracać cykle inwestycyjne, wprowadzać na budowę nowoczesne metody organizacji pracy i technologii. Osiągnięto wyższy poziom programowania, projektowania i przygotowania inwestycji.

Dobrymi wynikami pracy zamykają swą dwuletnią działalność pracownicy transportu. Załogi PKP i PKS zapew-

niły poprawę przewozów pasażerskich oraz zwiększone potrzeby transportu towarowego.

Dobrym zapowiedzią pomyślnie realizacji tegorocznych zadań są wyniki uzyskane w styczniu. Produkcja przemysłowa wzrosła o 11,0 proc., budowlana o 20,4 proc. Przyrost produkcji w przemyśle osiągnęliśmy w 82,7 proc. drogą wzrostu wydajności pracy. W toku przyspieszonego procesu rozwoju ważną rolę spełniają działania zmierzające do utrwalenia równowagi pieniężno-rynkowej.

Wysoka dynamika przyrostu płac, dochodów i świadczeń społecznych — stawia przed sobą zadania wzmożonego wysiłku produkcyjnego. Na szym obowiązkiem jest wygospodarowanie nowych rezerw, by nie tylko osiągnąć zaplanowany na bieżący rok 11,6 proc. wzrost produkcji przemysłowej i 3,3 proc. wzrost produkcji rolniczej — lecz zadania te przekroczyć, głównie na potrzeby rynku wewnętrznego i eksportu.

Mówiąc o działaniach na rzecz utrzymania równowagi pieniężno-rynkowej wojewoda podkreślił, iż ważne zadania stoją przed administracją terenową, aparatem handlu oraz pracownikami sfery usług. Oczekujemy od nich dalszego usprawnienia funkcjonowania handlu, gastronomii i lepszej obsługi konsumenta.

Obok wyników pracy przemysłu i sfery usług — na kształtowanie równowagi pieniężno-rynkowej duży wpływ wywrze realizacja zadań w rolnictwie. W roku bieżącym — w pierwszym roku wdrażania postanowień uchwały XV Plenum KC — wielkopolskie rolnictwo oczekuje wyjątkowo trudne zadania. W wyniku dalszej intensyfikacji rozwoju produkcji — zamierza się osiągnąć w skupie 501 000 ton żywcza, 850 mln litrów mleka, 630 000 ton ziemiaków oraz 840 000 ton zboża.

W związku z tegorocznymi zadaniami — wyższe wymogi w dziedzinie okazywania pomocy rolnictwu stawiamy przed służbą rolną oraz organizacjami współdziałającymi z rolnictwem.

Drugim zespołem spraw, na które zwrócimy szczególną uwagę w latach 1975/76 — to poprawa efektywności gospodarowania, przede wszystkim w drodze racjonalnego wykorzystania siły roboczej oraz obniżki kosztów produkcji.

Zakończony w grudniu 1974 r. przegląd poziomu i struktury zatrudnienia wskazał na liczne jeszcze źródła rezerw potencjału ludzkiego, przede wszystkim tkwiące w organizacji, w fachowym przygotowaniu kadr, w dyscyplinie pracy. Realizując wnioski wynikające z tego przeglądu — będziemy jednocześnie prace te pogłębiać, korygując dotychczasowe potrzeby regionu w zakresie kadry kwalifikowanej.

W wyniku tego — spodziewamy się uzyskać już w roku bieżącym znaczne rezultaty we wzroście wydajności pracy, której udział w przyroście produkcji powinien wynieść co najmniej 85 procent, w zmniejszeniu godzin nadliczbowych, w poprawie relacji tempa wzrostu średniej płacy do wydajności pracy i przyrostu produkcji.

Kontynuować będziemy dalsze działania nad porządkowaniem gospodarki materiałowej. W tej dziedzinie osiągnąć musimy do źródeł bardziej złożonych rezerw; do technologii wytwarzania, oceny nowoczesności wyrobów, poprawności konstrukcji. To olbrzymie zadanie stoi przed inżynierami i

ekonomistami, zaplecem naukowo-badawczym, uczelniami, biurami konstrukcyjno-technologicznymi.

Wyższe wymogi stawiać będziemy w dziedzinie przestrzeganiaładu, porządku i dyscypliny. Rozumiejąc ten problem rozległy — od dobrego wykonywania codziennych zadań i obowiązków zawodowych do przestrzegania norm życia społecznego i dyscypliny państwa — traktujemy go jako jeden z ważkich kierunków działania.

Powszechnemu zaangażowaniu społecznemu i wysiłkowi ludzi pracy — podkreślił wojewoda — musi towarzyszyć świadomość każdego obywatela, że jego indywidualna praca i postawa współdecydują o ogólnym dorobku: a więc o tempie rozwoju społeczno-gospodarczego, o wydajności pracy, o ogólnych wynikach skupu a tym samym o stopniu zaopatrzenia rynku w produkty żywnościowe: że nastroje i opinie społeczne oraz panujące stosunki międzyludzkie — kształtują także dobrą pracę pracowników handlu, usług, transportu, służby zdrowia, administracji gospodarczej i państwowej.

Administracja gospodarcza wszystkich szczebli zarządzania musi przestrzegać prawidłowego wykonywania w praktyce wszystkich decyzji kierownictwa partii i rządu, resortów, władz lokalnych, jednocześnie inspirować procesy doskonalenia pracy i kierowania.

W centrum uwagi terenowej administracji państwowej, mającej dziś po reformie zagwarantowane warunki dobrej pracy — pozostają sprawy związane ze sprawnością obsługi obywateli.

Podnosząc na wyższy poziom sprawność i odpowiedzialność w sferze obsługi obywateli — nie wolno nam zapominać o roli jaką ma do spełnienia administracja terenowa w procesie społeczno-gospodarczego rozwoju. Na czoło problemu wysuwa się kwestia dalszego umacniania gminy — jako podstawowe go ogniw naszego systemu ekonomicznego, w pierwszym rzędzie w dziedzinie rozwoju rolnictwa i aktywizacji życia społecznego.

Ważną dziedziną skupiającą uwagę administracji państwa we i gospodarce w roku bieżącym jest przygotowanie warunków dla optymalnej realizacji zadań określonych Uchwałami Biura Politycznego i Rady Ministrów o rozwoju społeczno-gospodarczym Wielkopolski w latach 1976—1980.

Szczególne zadania oczekują w tym zakresie miasto Poznań — stolicę naszego regionu. Specyficzne warunki rozwoju ponad 650-tysięcznej aglomeracji wymagają bardzo wszechstronnej i elastycznej działalności na wielu kierunkach.

W okresie między XIV a XV Konferencją Wojewódzką przystąpimy do realizacji programu społeczno-gospodarczego rozwoju Wielkopolski, zatwierdzonego przez Biuro Polityczne i Radę Ministrów — stwierdził na zakończenie wojewoda.

Będziemy startować do tych zadań z bazy, jaką wypracujemy wspólnym wysiłkiem w roku bieżącym. Należy więc uczynić wszystko, by dobrze wykonać tegoroczny plan i budżet, zapewniając dostatecznie warunki bytowe mieszkańcom miast i wsi.

Jasno nakreślone perspektywy w połączeniu z satysfakcją z dokonanych minionych lat — stanowią dobrą zachętę do rzetelnej pracy w bieżącym roku dla wszystkich mieszkańców Wielkopolski.

120 000 samochodów w tegorocznym planie FSO

O ponad 20 procent powiększa się corocznie produkcja Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu. W bieżącym roku załoga wykonać ma 120 000 samochodów. Tegoroczne zamierzenia ostatecznie ustali najbliższa konferencja samorządu robotniczego

Na wszystkich wydziałach trwa ożywiona dyskusja nad rezerwami umożliwiającymi podjęcie dodatkowej produkcji. Gdyby udało się utrzymać pełną rytmikę dostaw kooperacyjnych w każdy roboczy dzień, wyeliminować przesto-

je, zmniejszyć straty czasu pracy — to można byłoby — jak się szacuje — wykonać około 3 000 samochodów więcej. Taką drogą zmierzają obecnie: Zakładowy aktywny, kolektywny wydziałowy, organizacja partyjna i kierownictwo fabryki. Chodzi o stworzenie warunków pozwalających na pełne wykorzystanie tej szansy.

Warszawska fabryka szybko się rozbudowuje; modernizuje też niektóre urządzenia parku maszynowego. Dwie najpilniejsze inwestycje — to hala tłoczni karoserii oraz zakład produkcji tylnego mostu „Fiata”. W tłoczni, po wykonaniu potężnych fundamentów, rozpoczęto montowanie stalowych konstrukcji. Na wielkim ruszcie, który waży 6 000 ton, ustawiona zostanie hala o wadze prawie 5 000 ton. W niej instalowane będą urządzenia półautomatyczne, dzięki którym w 48 godzin od rozwinęcia blachy powstanie gotowa karoseria samochodu. Wraz z tłocznia oddane zostaną pomieszczenia zaplecza socjalnego oraz paczkownia złomu. Odpady natychmiast przekazywane będą hucie. Budowa tłoczni trwać ma tylko rok i zakończy się we wrześniu br. Produkcję podejmie się w I kwartale przyszłego roku.

Jednocześnie trwa gruntowna modernizacja w dawnej Fabryce Łożysk Tocznych na Żoliborzu. Fabrykę tę przejęła żerańska załoga i właśnie w jej pomieszczeniach uruchomi produkcję tylnego mostu „Fiata”. Już w lipcu rozpocząć się ma montaż obrabiarek zespołowych. Zakład wykonywać ma 60 000 mostów rocznie.

FSO rozbudowuje też swoje filie w kilku miastach kraju, m. in. fabrykę części zamiennej i skrzyń biegów dla „Warszaw”, „Syren”, „Nvs” w Wyszakowie. Prace zakończone będą w br. (PAP)

Losowanie bonów oszczędnościowych PKO

Powszechna Kasa Oszczędności informuje, że dwudzieste dziewięć losowanie premii-wygranych bonów oszczędnościowych odbędzie się 15 lutego 1975 r. o godz. 9 w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 35/41 w sali na 1 piętrze.

W losowaniu wezmą udział wszystkie bony zakupione do 14 lutego 1975 r. (PAP)

Droga na Śnieżkę zamknięta dla turystów

„Huśtawka” temperatur w ostatnich dniach (nocą mroź, w dzień temperatury dodatnie) spowodowała oblodzenie najwyższych partii Sudetów — Karkonoszy. Górskie szlaki oraz autostrady są niebezpieczne. Zamknięto dla ruchu turystycznego „drogę przyjaźni” prowadzącą na najwyższym odcinku serpentyną na szczyt Śnieżki. Wejście na Śnieżkę jest obecnie oblodzone, stwarza dużą groźbę wypadków. Za schroniskiem PTTK „Dom Śląski” ustawiono tablice ostrzegające turystów. PAP

ROGODA

Zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Miejscami niewielkie opady deszczu ze śniegiem i deszczu. Lokalne mgły. Temperatura maksymalna od plus 2 stopni na wschodzie do 4 w centrum i 10 na południowym zachodzie. Wiatry słabe i umiarkowane z kierunków zachodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Wojciech Nentwig

GŁOS WIELKOPOLSKI; Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Adres pocztowy: skrytka nr 1074 60-959 Poznań. Redaguje kolegium: Marian Fiejslerowicz (zastępca redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Kazimierz Marcinkowski, Wiesław Przycki (redaktor naczelný), Zbigniew Sęk, Zbigniew Szumowski, Jerzy Walasek.

Telefony: 600-41 łączący wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami 657-18. Sekretariat redakcji naczelnego 454-09. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji 648-85. Dział miejski 659-39. Redakcja pocztowa 430-73 i 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa — Książka — Ruch”. Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60-782 Poznań, tel. 659-16. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Reklamy nie zamierzonych nie zwracamy. Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań.

Prenumerata: półroczna na miesiąc (17,50 zł), kwartał (52 zł), półrocz (104 zł), rok (208 zł) od czytelników indywidualnych w kraju przyjmujących urzędy pocztowe i listonosze do dnia 15 każdego miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Instytucje zamawiające prenumeratę w PUPiK RSW „Prasa — Książka — Ruch”. Indeks nr 35029/35028 R.

Miejscowości wypoczynkowe przygotowują się do sezonu

Mimo kalendarzowej zimy, coraz większego tempa nabiera rozbudowa zakładów i podmiejskich ośrodków wypoczynkowych. Do głównym bodźcem wpływającym na intensyfikację tych prac jest perspektywa większej ilości czasu przeznaczonego na wypoczynek dzięki wprowadzeniu w tym roku 12 dni wolnych od pracy.

Korespondenci PAP podają przykłady wykorzystania teoretycznej tygodniowej zimy do rozbudowy i modernizacji bazy turystycznej - wypoczynkowej oraz wcześniejszych niż w latach poprzednich przygotowań do sezonu letniego.

W województwie kieleckim przygotowania takie trwają już w miejscowościach położonych w Górach Świętokrzyskich i nad sztucznymi zbiornikami wodnymi. Odnawia się także szlaki turystyczne prowadzące do znanych zabytków obiektów. Na inwestycje o charakterze rekreacyjnym

przeznaczono w województwie w tym roku 60 mln zł, tj. o 10 mln zł więcej niż w roku poprzednim. Pozwoli to lepiej przygotować do sezonu bazę wypoczynkową w kilkunastu miejscowościach, a także rozpocząć budowę centrum turystyczno-wypoczynkowego, zwanego „kieleckim Zakopanem”, w Paprocie koło Nowej Słui.

Z myślą o sezonie wiosenno-letnim rozbudowuje się bazę turystyczną w atrakcyjnych terenach Jury Czeszowskiej. Ten piękny zakątek kraju odwiedza rocznie około 100 000 turystów. Powstało tam już kilka stacji turystycznych PTTK, czynne są dwa hotele - w Złotym Potoku i Podlesiu.

Intensywne przygotowania do sezonu prowadzone są w znanym uzdrowisku - Ciechocinku. W lecie znacznie więcej osób niż w poprzednich latach będzie mogło korzystać z

zabiegów leczniczych w tamtejszych sanatoriach. Trwają również prace przy budowie kolejnych budynków sanatoriów m. in. dla Funduszu Wczasów Pracowniczych. W przyszłości planuje się tam budowę dzielnicy sanatoryjnej. Podjęte prace obejmują także tereny zielone Ciechocinka.

Również zakłady pracy przygotowują bazę wypoczynkową dla swych załóg. Np. jeden z największych zakładów przemysłowych Rzeszowszczyzny - WSK „Delta” w Mielcu rozbudowuje swoje obiekty wypoczynkowe w Woli Złakowskiej, Rzemieniu i Krynicy. W ostatnim czasie zakład przystąpił także do ambitnego zadania - odbudowy zamku Rejów w Przecławiu. Będzie on w przyszłości ośrodkiem wypoczynkowym dla załogi, a także miejscem szkolenia kadr dla całego przemysłu maszynowego. Odbudowa zamku prowadzona będzie głównie społecznym wysiłkiem. (PAP)

Sport-sport-sport

Tajniki czarnych pól⁽²⁾

... Wiedziecie tedy, iż gra ta jest bojem obrazem. Trzeba miejsca, chacie wojaka przeciwnie zwinąć razem. A więc naprzód dla Warcab szranki przybierz świetnie. Niech je siedem dróg równych z obu stron rozetnie: Potem czarne i białe strugaj czworokątami. I w miejscach opisanych rozsadź na przemiany. Kiedy się plac ogrodi, skreśli i wymierzy. Nie zaniedbaj do walek przywołać rycerzy. Dwunastu ma ich jedna, tyleż druga strona: Ze pieszwo walczyć, pieszków niech noszą imiona. By omyłek w wojennym tłumie uniknąć, Tamei czarny strój mają, ci są całkiem biali: A chociaż różni, szaty w różnym noszą wzorze. Przecież na czarnym stoją z obu stron kolorze...

Tymi pięknymi strojami uwieczniał Adam Mickiewicz w poemacie „Warcaby” najstarszą grę cywilizacji.

Warcaby znane są od niepamiętnych czasów, na tysiące lat przed naszą erą. W grobowcu faraona Tutenchamona znaleziono m. in. pudełko z warcabami. Były one nieco inne niż warcaby współczesne. Od kil-

kudziesięciu wieków znana była też w Chinach „wei chi” czyli gra w oblężenie, stanowiąca swoistą formę warcab. O warcabach dowiadujemy się z poematu Homera „Odyseja”, a także od pisarzy starożytnego Rzymu.

W średniowieczu program wychowania rycerskiego sprawadzał się do opanowania siedmiu umiejętności: „jazdy wierzchem, pływania, walki na kopie, szermierki, polowania, gry w warcaby, układania i śpiewania wierszy na chwałę, swojego bohatera i damy serca”. Długą drogę przez wieki przeszła ta mądra gra. Rozwijając się przechodziła najrozmaitsze zmiany. Każdą odmianę odpowiednio do swoich obyczajów, tworzył odrębne jej zasady.

Powszechnie jednak w terminologii gry używano słowa dama, damka, na określenie bierki posiadającej większą siłę gry niż pozostałe. To się wzięło jeszcze z wieków średnich, kiedy kobieta (dama serca) otoczona była szczególną atencją ze strony rycerzy.

Istnienie wielu narodowych systemów gry stwarzało trudności w międzynarodowych kontaktach i organizowaniu spotkań warcabistów. Konieczna była gra uniwersalna. Powstała ona w pierwszej połowie XVIII wieku. Rozmaite źródła podają, że została ona opracowana w 1723 we Francji przez Polaka (nazwisko nieznane). Stąd nazwa - Polska Gra.

W muzeum, w Łutrze znajduje się pochodząca z XVIII wieku stupolowa warcabnica z na-

pisami: „Je damier polonais, jeu polonais” (polska warcabnica, polska gra).

Jest rzeczą znaną, że Polska Gra jest bardzo popularna w Związku Radzieckim, Holandii, Belgii, Francji, Australii, nawet w niektórych krajach Afryki. Natomiast u nas rozwija się zaledwie od roku. W tej dyscyplinie, a nie w warcabach klasycznych (na 64-polewej szachownicy) odbywają się turnieje międzynarodowe i mistrzostwa świata. Imprezom tym patronuje FMJD - Światowa Federacja Warcabowa. I właśnie turniej pretendentów w Tbilisi, z udziałem Polaka Jerzego Konwerskiego, rozgrywany był w Polskiej Grze.

Pionierskiego zaszczytu udziału w rozgrywkach Polskiej Gry dostąpią również członkowie warszawskich szkół. Ci, którzy będą uczestnikami I turnieju szachowo-warcabowego organizowanego przez Redakcję „Głosu Wielkopolskiego”, zakwalifikują się do turniejów dzielnicowych.

O regularnych w warcaby napiszemy niebawem.

ZYGMUNT KOZŁOWSKI

Czterech poznaniaków w reprezentacji

Polska - USA na matach „Areny”

Sporo emocji obiecywać sobie mogą sympatycy zapasów po zaplanowanym na najbliższą sobotę meczu z reprezentacją Stanów Zjednoczonych. Dziesięciu szlachy, którzy wystąpią u nas w Łodzi i Poznaniu, to aktualni mistrzowie USA, zdobywcy czterech złotych medali na zakończonej w tych dniach, silnie obsadzonej, meczu w Tbilisi.

Kontakty polskich zapasników z szlachami USA datują się od 1969 roku. Dotychczasowy bilans tych spotkań jest dla naszych zapasników korzystny: 2 zwycięstwa, 1 porażka i jeden remis. Podczas dwóch meczów ubiegłorocznych Polacy raz przegrali, raz zremisowali - będzie więc okazja do rewanżu.

Wśród zawodników, którzy reprezentować będą barwy polskie na meczu w „Arenie” nie zabraknie oczywiście poznaniaków - Władysława Stecyka, Mariana Filipowicza, Adama Kromolickiego z Grunwaldu oraz Piotra Kosmowskiego z Lecha. W rezerwie są dalsi poznaniacy m. in. Czekala i Łuczywo.

A oto zestawienie par sobotniego widowiska: waga 48 kg Miguel Salin - Jan Zolobny (Górniki Zabrze), 52 kg Jim Breese - Władysław Stecyk, 57 kg Dan Sherman - Władysław Kończak (Lotnik Wrocław), 62 kg Jim Humphries - Marian Filipowicz, 68 kg Tom Milkovich - Dariusz Cwikowski (AZS Warszawa), 74 kg Wade Shalles - Adam Kromolicki, 82 kg Bill Bragg - Franciszek Kampik (LZS Dąb Brzezica), 90 kg Larry Amundson - Paweł Karcewski (Budowlani Łódź), 100 kg Barry Walch - Edmund Zmudziewski (Stal Rzeszów), ponad 100 kg Tim Loods - Piotr Kosmowski. (ask)

Pracownicy poszukiwani

Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Poznaniu, ul. Krauthofera 10, tel. 630-12 - zatrudni zaraz:

- palaczy i pomocników palaczy na kotły La Monte'a, WCO, KCO;
- palaczy i pomoc palaczy na sezon ogrzewczy 1974/75;
- monterów urządzeń ogrzewczych;
- samodzielnego referenta ekon. d/s terenowo-prawnych - wymagane wykształcenie wyższe prawnicze, względnie średnie plus 4 lata praktyki w dziale inwestycji.

927-K1

Praca Nauka

Piekarz - piecowy, cukiernik potrzebni. Długa 12. 2919g

Przyjmę pomoc na niepełną ilość godzin. Poltoraroczne dziecko. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 3540g.

Pani umiejscą żyć - potrzebna. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2563g.

Do malowania tkanin szablami przyjmę pracownika lub pracownicę. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2562g.

Kowal przyjmę pracę w PGR, warunki mieszkalne. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2553g.

Wpisy na zaoczne (korespondencyjne) kursy: kalkulacji i kosztorysowania robot budowlanych - montażowych, asystentów i pomocy technicznej projektantów, kreśleń technicznych budowlanych, konstrukcyjnych, instalacyjnych i części maszyn - przyjmuję, szczegółowych piśmennych informacji udziela „Wiedza”, 31-139 Kraków, Szasowskiego 8 (przedłużenie ulicy Siemiradskiego). 270-K2

Tanów towarzyskich - wyucza Adela Szczurkówna, Poznań, al. Marcinkowskiego 2a, parter. 2130g

Kupno Sprzedaż

Kupię bony PeKaO. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 3119g.

Meble, obrazy, lampę, zegar, biżuterię kupię. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2545g.

Kupię materiał sztuczny, mis. długi włos. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2583g.

Sprzedam palnik na ropę (RPN). Skotarscyk, 60-210 Lubniewice. 2141g

Sprzedam wózek głęboki używany. Poznań, ul. Matejki 56 m. 10. 3824g

Sprzedam ciągnik C-28 z przyczepą. Stan bardzo dobry. Józef Malinowski - Stawno, pow. Drawsko. 2910g

Lokale

Piękną kupię M-4 lub M-5 w nowym budownictwie, względnie połowę domu bliźniaczego. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2525g.

Stacja Pogotowia Ratunkowego m. Poznania

INFORMUJE, że

PODSTACJA WILDA, UL. BUKOWA 1 ZOSTAŁA PRZENIESIONA NA UL. ŁOZOWĄ 53

(Szkola Podstawowa nr 49).

Sprawy ambulatoryjne załatwiają ambulatoria Stacji, ul. Chełmońskiego 20. 975-K1

Mieszkanie spółdzielcze - M-6 - zamienię na dwa mniejsze. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 2347g.

Zguby Różne

Zaginął pies bokser pięcioletni. Ostrzegam przed kupnem. Zwrot za wynagrodzeniem. Poznań, ska 21 m. 4, Czajka. 3815g

30 I. godz. 10.30 zgubiłam w taksowie na trasie R. Łazarski - Świerczewskie koło obręckiego słuha. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Tel. 643-96. 3812g

Bezpłatne cyklinowanie parkietów. Tel. 609-60. 2891g

Garaż murowany, centrum - oddam na 3 lata. Oferty - „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2872g.

Matrymonialne

Kawaler lat 40, z wykształceniem, wykształceniem i mieszkaniem - pozna oświadczanie pannie do lat 32. Cel matrymonialny. Oferty - „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 2311g.

Kawaler lat 33, mistrz ślu sarski, z większą gotówką - pozna pannę do 163 wzrostu, nie palącą, z mieszkaniem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 2400g.

Dnia 10 lutego 1975 r. zmarł długoletni członek naszej Spółdzielni

HENRYK ELTMANN

Pamięć o Nim pozostanie nadal wśród nas.

Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 lutego 1975 roku o godz. 11.30 z kaplicy cmentarnej na Górczy-nie.

Rada, Zarząd, POP i pracownicy Krawiecko - Futrzarskiej Spółdzielni Pracy „Moda” w Poznaniu 142-K3

Zmarł były długoletni, zastępcy pracownik naszego Zakładu

STANISŁAW DEUTSCH

odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 bm. o godz. 13 na cmentarzu na Miłostowie.

Rodzinie Zmarłego wyrazy głębokiego współczucia składają:

Samorząd Robotniczy - współpracownicy Dyrekcja Zakładu Energetycznego Poznań - Miasto 145-K3

Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł szlachy trą-giczną

JERZY SZYMCZAK

student IV roku Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP w Poznaniu. Naukowcy, akademicy oraz młodzież PWSSP z wielkim żalem żegnają świetnie zapowiadającego się artystę i drogiego kolegę.

Rektorat PWSSP w Poznaniu oraz RUSZSF

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 bm. o godz. 13 w Koninie. 2955g

Dnia 8 lutego 1975 r. zmarł długoletni członek Spółdzielni

kol. KAZIMIERZ PAWĘZOWSKI

W Zmarłym straciłmy cenionego i wzorowego współpracownika.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 13 lutego 1975 r. na cmentarzu na Miłostowie.

Składamy szczerze wyrazy współczucia Rodzinie Zmarłego.

Rada, Zarząd i pracownicy Spółdzielni Inwalidów „Jedność” w Poznaniu 139-K3

Dnia 8 lutego 1975 roku zmarł

JANUSZ JAKUBOWSKI

technik

W Zmarłym straciłmy sumiennego i cenionego pracownika i kolegę.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Dyrekcja - POP - Rada Zakładowa oraz współpracownicy Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodnego w Poznaniu 3830g

Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł

WINCENTY ŚWIEJKOWSKI

długoletni członek Zarządu Banku Spółdzielczego w Kórniku.

W Zmarłym straciłmy sumiennego i szczerze oddanego pracy członka w samorządzie spółdzielczym.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 13 lutego 1975 r. o godz. 15 na cmentarzu w Kórniku.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Rada, Zarząd i Pracownicy Banku Spółdzielczego w Kórniku 132-K3

Dnia 9 lutego 1975 r. zmarła była długoletnia i sumienna pracownica naszej spółdzielni

IZABELA WAGA

Pogrzeb odbył się w środę, dnia 12 lutego 1975 r. na cmentarzu górczyńskim.

Rodzinie Zmarłej wyrazy serdecznego współczucia składają:

Zarząd, Rada Zakładowa oraz pracownicy Wielkopolskiej Spółdzielni Ogrodniczej w Poznaniu 140-K3

Dnia 11 lutego 1975 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., w wieku 89 lat, śp.

TOMASZ PACHOLCZYK

powstańca wielkopolski

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 11.35 na cmentarzu junikowskim,

o czym zawiadamia pogrążona w smutku rodzina

Ul. Szewska 15. 3941g

† Dnia 10 lutego 1975 roku zmarł w Panu, w 46 roku kapłaństwa

długoletni, gorliwy proboszcz parafii w Zaniemyślu, kanonik Kapituły Średzkiej, I asesor i moderator dekanalny

ks. kan. ZBIGNIEW WRONIEWICZ

Wyprowadzenie z plebanii do kościoła parafialnego w piatek, dnia 14 lutego 1975 r. o godzinie 18. Pogrzeb w sobotę, dnia 15 lutego br. o godz. 15 w Zaniemyślu, pow. Środa.

O pamięć w modlitwie proszę Kapituła Kolegiaty Średzkiej i w imieniu księży dekanatu Średzkiego ks. dziekan 3954g

† Zasnęła w Bogu po ciężkich cierpieniach moja droga, kochana matka, przeżywszy lat 90

STANISŁAWA JANKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 14.50 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążona w smutku córka z rodziną

Ul. Rybnarska 7 m. 12. 4059g

† Dnia 11 lutego 1975 roku zasnęła w Bogu po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 89, nasza ukochana matczynka, teściowa, babunia i prababunia, śp.

z GAUZÓW

KATARZYNA KUKUŁOWA

Pogrzeb odbędzie się w piatek, dnia 14 bm. o godz. 14 z kaplicy cmentarnej na Miłostowie.

W głębokim smutku pogrążona rodzina

Ul. Łąkowa 14 m. 2. 4026g

† Dnia 11 lutego 1975 r. zmarł, namaszczoney Olejami św., nasz ukochany tatuś, teść, brat, szwagier i dziadziuś, przeżywszy lat 62

JAN NOWAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 lutego br. o godzinie 8.40 na cmentarzu na Junikowie.

W smutku pogrążona rodzina

Poznań, m. Czwartaków 21 m. 1. 4052g

† Dnia 11 lutego 1975 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, ukochana matka, siostra, ciocia i szwagierka, przeżywszy lat 85, śp.

HALINA KUROWSKA

z domu Anioła

Pogrzeb odbędzie się dnia 14 bm. o godz. 15.30 na cmentarzu w Starolecie.

W smutku pogrążeni mąż z córką i rodziną

Os. Manifestu Lipcowego 72 m. 8, dawniej ul. Eystra 8. 4026g

Reprezentacja hokeistów odleciała do Indii

We wtorek późnym popołudniem odleciała z Warszawy do Bombaju w Bejrut reprezentacja Polski w hokeju na trawie. W 19-osobowej ekipie znaleźli się następujący zawodnicy: Krystian Bak Siemianowiczanka, Henryk Grotowski Lech, Zdzisław Józefiak Grunwald, Zbigniew Juszczyk Grunwald, Grzegorz Kabaciński Stella, Marek Krus Grunwald, Zbigniew Lachowicz LKS Rogowo, Jan Mielniczak Grunwald, Włodzimierz Matyszyński Grunwald, Stefan Otulakowski Warta, Zbigniew Rachwałski LKS Rogowo, Jan Sitek Siemianowiczanka, Józef Skrzypiec Siemianowiczanka, Ryszard Stefański Lech, Jerzy Wybieralski Warta i Józef Wybieralski Warta.

Kierownikiem ekipy jest sekretarz generalny PZHT Andrzej Żoładkowski, a w jej składzie znaleźli się również: trener Witold Złaja oraz lekarz Jerzy Smorawski.

Z Bombaju 13 bm. hokeiści udadzą się do Now Delhi. W Indiach reprezentacja Polski rozegra przed finałowymi meczami o Puchar Świata w Malezji (1-15. III. br.) pięć spotkań towarzyskich. Odbędzie się one kolejno w następujących miejscowościach: Now Delhi, Bhubaneswar, Hyderabad i Madras.

Z Madrasu hokeiści udadzą się 26 bm. samolotem via Singapur do stolicy Malezji Kuala Lumpur. Ich kwatery stanowią będzie hotel „Merlin”.

Już w Malezji 28 bm. rozegrany zostanie test-mecz z reprezentacją RFN. 2 marca pierwsze spotkanie meczowe z Pakistanem, 4. III. z Malezją, 5. III. z Hiszpanią, 5. III. z Holandią i 10. III. z Nowa Zelandią. Pojedynki z Nowa Zelandią będzie ostatnim spotkaniem Polaków w eliminacjach. W dniach 11-15. III. odbędzie się spotkanie półfinałowe i finałowe Przynomamy, że na starcie w Pucharze Świata czeka naszych hokeistów udział (22-23. III.) w atrakcyjnym ćwierćfinale w Anelli obok reprezentacji Francji. Walii i zespołu gospodarzy. (ad)

W piątek kolejarze odlatają na tournée do Rumunii. Oprócz Jachobczaka i Karweckiego, którzy wyjeżdżają z kadrą do Grecji, Jugosławii i RFN oraz kontuzjowanego Gralla w zespole znajdują się wszyscy najlepsi zawodnicy Lecha. (ad)

DALSZY CIĄG POWIEŚCI „DLACZEGO WEGIEŃSKA PIŁKA NOŻNA JEST CHORA?” OPUBLIKUJEMY W SOBOTE.

Piłkarze Lecha zremisowali z Zawiszą

Piłkarze Lecha zremisowali 3:3 w sparingowym meczu rozegranym we wtorek z Zawiszą w Bydgoszczy. Spotkanie przeprowadzone w trzech tercjach po 35 minut. Pierwszą wygrał kolejarze 3:1. Bramki zdobyli: Szewczyk 2 i Szpakowski. Następne dwie tercje wygrała Zawisza po 1:0. Lech rozpoczął spotkanie w składzie: Karwecki - Gut, Domino, Stepczak, Wojciechowski - Barczak, Jakóbczak, Napierała - Milewski, Szpakowski i Szewczyk. Oprócz wymienionych grali jeszcze: Zakrzewski, Nowisz, Olszyna, Rutkowski, Nowak.

W piątek kolejarze odlatają na tournée do Rumunii. Oprócz Jachobczaka i Karweckiego, którzy wyjeżdżają z kadrą do Grecji, Jugosławii i RFN oraz kontuzjowanego Gralla w zespole znajdują się wszyscy najlepsi zawodnicy Lecha. (ad)

